

Gölün Altındaki Piyano

Yavuz DEMİRKIRAN

Gölün Altındaki Piyano

Yavuz DEMİRKİRAN

Oliver köyünün yakınındaki gölü çok severdi. Her yaz günü serin, berrak suda yüzerdi. Güneşli bir sabah kıyıya yakın suda süzülürken hafif, çingıraklı bir melodi duydu. Bu, derinlerden gelen piyano müziğiymiş! Oliver kırmızı gözlüğünü alnına itip dikkatle dinledi. Müzik yumuşak ve biraz hüzünlüydü, sanki bulunmayı bekleyen bir sırdı.

Oliver derin bir nefes alıp suya daldı. Su o kadar berraktı ki küçük balıkları ve sallanan yosunları görebiliyordu. Müzik yükseldi ve işte, gölün dibinde, parıldayan berrak bir kubbenin içinde bir kuyruklu piyano duruyordu. Tuşları kendi kendine hareket ediyor, yalnız bir ezgi çalıyordu. Oliver hayretle baktı. Böyle bir şeyi hiç görmemişti. Kalbi hızla çarparak yaklaştı.

Aniden bir kayanın arkasından küçük, yuvarlak bir yaratık fırladı. Nane yeşili, yarı saydam bir derisi, beyaz tutam saçları ve kocaman yuvarlak kehribar gözleri vardı. Kulaklarında minik yüzgeçler titriyor, yanaklarında ılık çilleri parıltıyordu. Üzerinde sedef düğmeli açık pembe bir yelek vardı. "Merhaba!" diye kıkırdadı. "Ben Pip. Sen de piyanoyu duyabiliyor musun?" Oliver hayretle başını salladı. "Ben Oliver. Burası neresi?"

Pip yaklaştı, kehribar gözleri parlıyordu. "Burası bizim evimiz. Piyano çok eski. Eskiden bütün gölü müzikle doldururdu! Ama şimdi tuşları sıkışmış ve müzik hüznü çıkıyor." Oliver'ın elini tuttu. "Gel, ailemle tanış. Belki yardım edebilirsin!" Oliver'ı bir merak heyecanı sardı. Berrak suyun içinden, gümüş balık sürülerini ve sallanan bitkileri geçerek Pip'in peşinden gitti.

Güzel bir su altı bahçesine geldiler. Uzun, zarif bir su ruhu onlara doğru süzüldü. Derisi soluk mavi-yeşil ve yarı saydamdı, üzerinde parıldayan pullar vardı; uzun gümüş saçları su gibi akıyordu. Yumuşak yeşil yosundan dokunmuş bir elbise ve inci bir kolye giyyordu. "Hoş geldin, Oliver," dedi yumuşak bir sesle. "Ben Marina. Pip bana piyanomuzu duyduğunu söyledi. Çok uzun zamandır sessiz."

Marina, Oliver'ı kubbeye götürdü. İçeride piyano görkemli ve çok eski duruyordu; ahşabı kıvrımlı desenlerle oyulmuştu. Koyu mavi, yarı saydam derili, uzun beyaz sakallı yaşlı bir su ruhu bir taburede oturuyordu. Elinde tepesinde parlayan bir inci olan dalgaların sürüklediği bir ağaç dalından asa tutuyordu. "Bu Büyükbaba Gelgit," dedi Marina. "Piyanonun bekçisidir." Büyükbaba Gelgit nazıkçe başını salladı. "Tuşlar sıkışmış ve müziğimiz bozulmuş."

Büyükbaba Gelgit, Oliver'a piyanonun tuşlarını gösterdi. İnce bir göl yosunu tabakası ve minik deniz kabuklarıyla kaplıydılar. "Mekanizma sıkışmış," dedi. "Uzun zaman önce piyano kendi kendine çalardı ve müziği bütün gölü mutlu ederdi. Ama şimdi dikkatli bir dokunuşa ihtiyacı var." Oliver tuşlara baktı. Daha önce hiç piyano tamir etmemişti ama bulmacalarda iyiydi. "Deneyebilirim," dedi cesurca.

Oliver yumuşak bir fırça istedi. Pip balık yüzgeçlerinden yapılmış bir fırça getirdi. Oliver tuşlardaki yosunu ve kabukları nazıkçe fırçaladı. Marina görebilmesi için parlayan bir inciye yakın tuttu. Büyükbaba Gelgit umutlu gözlerle izledi. Oliver bir tuşa bastı. Biraz hareket etti! "İşe yarıyor!" diye sevindi. Ama bazı tuşlar hâlâ sıkışmıştı. İçini de tamir etmesi gerekiyordu.

Pip, Oliver'a piyanonun arkasındaki küçük bir açıklığı gösterdi. "Tellere ulaşabilir misin?" diye sordu. Oliver küçük, ince gövdesini oradan geçirdi. İçeride dolaşmış teller ve çekiçlerin arasına sıkışmış küçük bir ağaç dalı gördü. Dikkatlice çıkardı. Sonra her teli kontrol etti. "Sanırım sorun buydu," dedi gülümseyerek. Tozla kirlenmiş çilli burnuyla geri sıyrıldı.

Oliver piyanonun başına oturup bir tuşa bastı. Berrak, güzel bir nota yankılandı! Basit bir ezgi çaldı ve tuşlar parmaklarının altında dans etti. Marina ellerini çırpı. Pip kıkırdayıp döndü. Büyükbaba Gelgit'in bulutlu gri gözleri parladı. "Tamir ettin!" dedi. "Müzik yeniden özgür!" Notalar kubbeden yukarı süzülüp göl boyunca yayıldı ve suyu parıltıdı.

Büyükbaba Gelgit, "Kutlamalıyız! Bu gece bir göl konseri verelim. Köylüleri ve bütün su ruhlarını davet edeceğiz," dedi. Oliver'ın gözleri kocaman açıldı. "Köyden arkadaşlarımı getirebilirim!" dedi. Marina gülümsedi. "Evet! Müzik paylaşılmalı." Pip sevinçle daireler çizerek yüzdü. "Balıklara ve kaplumbağalara söyleyeceğim!" diye bağırdı. Herkes büyülü konser için hazırlanmaya başladı.

O akşam göl yumuşak bir ışıqla parladı. Oliver kıyıda durup köylülere seslendi. "Göle gelin! Konser var!" İnsanlar fenerler ve battaniyelerle geldi. Suyun altında su ruhları piyanonun etrafında toplandı. Büyükbaba Gelgit sudan yukarı süzülen yumuşak bir melodi çaldı. Köylüler hayretle nefeslerini tuttu. Sonra Oliver suya dalıp bildiği bir şarkıyı çaldı. Ruhlar deniz kabuklarından yapılmış flütlerle ona katıldı.

Sonra büyü bir şey oldu. Kıyıdaki köylüler müziğe eşlik ederek şarkı söylemeye başladı. Su ruhları onlara karşılık verdi, sesleri dalgalanan dalgalar gibiydi. Marina ellerini kaldırdı ve su gökkuşağı renkleriyle parladı. Pip suya giren köy çocuklarıyla dans etti. Büyükbaba Gelgit'in derin sesi neşeli bir ezgiyle gürledi. Bir gece boyunca iki dünya aynı şarkıyı paylaştı.

Konser bitince Oliver kubbenin yanında süzüldü. Büyükbaba Gelgit, "Teşekkürler, Oliver. Müziğimizi onardın ve dünyalarımızı bir araya getirdin," dedi. Marina ona göl gibi parıldayan bir inci verdi. "Bizi hatırlaman için bunu sakla," dedi. Pip ona sıkıca sarıldı. "İstediğin zaman gelip bizimle çal!" Oliver söz verdi.

Oliver elinde sıcacık duran inciyle kıyıya yüzdü. Köylüler sevinçle bağırdı. "Bize büyü getirdin!" dediler. Oliver gülümsedi. Sakin göle baktı ve yüzeyin altında arkadaşlarının müzik çaldığını biliyordu. Gölün altındaki piyano, paylaşılan bir şarkının sevinciyle insanı ve ruhu hep birbirine bağlayacaktı.

O günden sonra Oliver göle sık sık gitti. Piyano çalmak için suya daldı ve bazen Büyükbaba Gelgit ona yeni bir ezgi öğretirdi. Köylüler ve su ruhları arkadaş oldular, yıldızların altında konserler için buluştular. Oliver, açık bir yürekle dinlersen müziğin her dünyaya ulaşabileceğini öğrendi.